

Neviditelní hrdinové

V dnešní době sociálních sítí je zvykem, že když už někdo vykoná dobrý skutek, snaží se to dávat všem na odiv. Lidé, kteří své dobré skutky nezveřejňují, jsou většinou opomíjeni či jim zásluhu za tento skutek někdo vezme a přivlastní si ji. Často lidé také zapomínají, že právě tyto neviditelné činy jsou těmi nejdůležitějšími či největšími, zvláště když jsou opakovány.

Když se podíváme kolem sebe, máme tendenci dost často zapomínat na lidi, kterým je skutečně potřeba pomoci, protože máme strach o vlastní bezpečí a pohodlí, bojíme se někomu otevřít a zbaběle se krčíme za vlastní problémy. Snažíme se tak ostatním – a hlavně sami sobě – dokázat, že na druhé už nám nezbyvá čas, i když dobré činy nás většinou nestojí ani vteřinu života. I obyčejný úsměv může být dobrým skutkem, který někomu změní den k lepšímu. Samozřejmě jisté činy nám zaberou více času, než my máme, ale když jsme ochotni vzít ze svého času větší kus, dostává náš skutek větší rozměr a větší váhu.

Může to být třeba situace, kdy stařence spadne hůl a tašky a ona není schopná je zvednout sama. Stačí se jen otočit a pomoci jí. Pravdou je, že vám nikdo nezatleská ani nedá ocenění, přesto takový nenápadný čin může pro druhého znamenat mnohem víc, než si dokážeme představit.

Je také důležité dělat velké skutky, které nás budou v budoucnu pohánět dál. Z vlastní zkušenosti můžu uvést jako příklad pomoc slepým lidem v Tyfloservisu. Byla jsem tam sice jen dvakrát, ale dalo mi to víc, než jsem čekala, a i když byl můj věk menší překážkou, přijali mou pomoc. Nikdo není příliš malý na to, aby pomáhal. Samozřejmě musíme znát své hranice a neskákat hned do ohně, ale také se snažit být lepšími v zájmu našich možností.

V Tyfloservisu jsem se potkala s lidmi, kteří trpí nevyléčitelným hendikepem. Ale přišlo mi, že jim to vůbec nebrání v tom si užívat život naplno. Vyráběli jsme spolu věnce a někteří byli dokonce zručnější než já. Přesto však potřebují pomoc a pochopení lidí kolem sebe. Velkým příkladem pro mě byla Veronika, která je slepá už od narození, ale i přes svůj hendikep pracuje v Tyfloservisu, kde pomáhá jiným slepým lidem. Když jsem ji potkala, byla velice milá a vstřícná. Bylo to poprvé, co jsem vedla slepého člověka a ona mi poradila jak na to, jak ji správně vést. A místo toho, abych jí pomáhala já, mi pomohla ona. Je pro mě velkou inspirací do budoucna.

Skutečnými hrdiny jsou lidé, kteří jsou schopni se zastavit a zamyslet se nad problémy druhých místo nad těmi vlastními. I samotná myšlenka je dobrým skutkem, protože dává vzniknout činům, které následně proměňují svět kolem nás. Tito lidé mají schopnost se na druhé usmívat i tehdy, když se sami cítí špatně, protože vědí, že druhým takový malý úsměv může dost pomoci. Zamýšlí se nad dobrem druhých, protože chápou, že když se budou cítit dobře druzí, pocítí to nakonec i oni sami.